

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 716/2025
03.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Дејана Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу ЗК-728/23 од 21.10.2024. године исправљене 21.11.2024. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1-41/25 од 19.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 03.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу ЗК-728/23 од 21.10.2024. године, исправљене 21.11.2024. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1-41/25 од 19.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу ЗК-728/23 од 21.10.2024. године која је исправљена решењем од 21.11.2024. године окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика за које му је утврђена новчана казна у одређеном износу од 30.000,00 динара и кривично дело уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. Кривичног законика за које му је утврђена новчана казна у одређеном износу од 20.000,00 динара, па је осуђен на јединствену новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 2 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико у датом року казну не плати, суд ће исту заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде и решења о исправци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1-41/25 од 19.02.2025. године усвојена је жалба пуномоћника приватног тужиоца ББ и укинута је пресуда Основног суда у Крагујевцу ЗК-728/23 од 21.10.2024. године, исправљена решењем од 21.11.2024. године само у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и предмет је у овом делу враћен првостепеном суду на поновно одлучивање, док је жалба браниоца окривљеног АА у целости одбијена као неоснована и првостепена пресуда, у преосталом делу, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Дејан Јовановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укине или само другостепену пресуду и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или другостепеном суду на поновно одлучивање, или да побијане пресуде преиначи, тако да окривљеног ослободи од оптужбе за дело које му је стављено на терет.

Врховни суд је размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним одлукама учињена повреда закона при чему је не нумерише, већ у захтеву наводи да је првостепена осуђујућа пресуда донета без иједног ваљаног разлога, да се ниједан од судских вештака није недвосмислено у свом налазу и мишљењу изјаснио да је оштећеном лако нарушено здравље радњом предузетом од стране окривљеног, занемаривши чињеницу да је вештак Милош Тодоровић навео, да црвенило у пределу образа не мора потицати од ударца, нити се тим вештака психопатолошке струке у свом налазу и мишљењу изјаснио да је код оштећеног наступило лако нарушавање здравља. Осим тога, бранилац у поднетом захтеву наводи да је окривљени оглашен кривим за кривично дело уништење и оштећење туђе ствари иако у погледу постојања тог кривичног дела не постоји ниједан доказ који би га довео у вези са овим кривичним делом, већ суд осуђујућу пресуду заснива на фотографији без датума и времена и на којој се не виде регистарске ознаке возила и на основу исказа сведока ВВ и ГГ који су давали опречне исказе. Такође, бранилац указује и да се на снимцима сигурносних камера не види да су се окривљени и оштећени срили, оспорава време када се предметни догађај одиграо, а којим свим наводима бранилац суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**